

Единъ день той игра на лотария и спечели незнаемъ колко си венециански флорини¹⁾). Той ги пропилъ на една голѣма гощавка, която даде на всичкитѣ си приятели, облѣчени въ дрипи. На другия день отиде и седна въ своя жгълъ на едно стжалло, съ своитѣ кафези, пълни съ свраки и дроздове, които продаваше напълно обучени на минувачитѣ, и съ които любезно се разговаряше от сутринъ до вечеръ. Той не скърбѣше за пропилянитѣ пари. Сжщия день той ми продаде обичния ми дроздъ за петъ рупчета¹⁾). Да имашъ за петъ рупчета една хубава, добра, весела и обучена другарка, и която е достатъчно да живѣе съ васъ само единъ день, за да ви обикне презъ цѣлия си животъ, е наистина, много евтино.

Ахъ, птици! колко малко ви тачимъ и колко зле ви ценимъ!

Отъ френски: Г. Ковановъ.

¹⁾ Нѣкогашна златна монета около 12 зл. лева.

¹⁾ Едно рупче е монета отъ петъ стотинки.